

Els informes jurídics de la Generalitat sobre la toponímia il·legal amaguen l'art. 18.1 de la Llei de Política Lingüística

written by Cabassers.org | 20/12/2024

Els informes jurídics que prepara la Generalitat en relació a la toponímia il·legal (anomenada eufemísticament “oficial no normativa”) amaguen sistemàticament l'article 18.1 de la Llei 1/1998, de Política Lingüística, que obliga a corregir-los. Ja es va veure en el cas de la oficialització il·legal de la forma “Tuixent” per al topònim Tuixén. L'informe jurídic preparat per la Direcció General d'Administració Local per justificar el disbarat (a les [pàgines 26 a 30](#) de l'expedient de canvi de nom del nucli) cita tota la legislació que afecta el cas excepte l'article 18.1 de la Llei 1/1998, de 7 de gener, de Política Lingüística, que és justament el que impedeix el disbarat que van cometre oficialitzant la deturpació “Tuixent”. I és que aquest article 18.1 obliga, literalment, a oficialitzar les formes toponímiques d'acord amb la normativa lingüística de l'Institut d'Estudis Catalans.

El mateix IEC va protestar davant la Direcció General d'Administració Local remarcant precisament que no havia tingut en compte a l'informe jurídic aquest la Llei 1/1998, de Política Lingüística (vegeu l'informe jurídic mencionat a la [pàg 26](#) i la protesta de l'IEC a la [pàg. 32](#) de l'expedient):

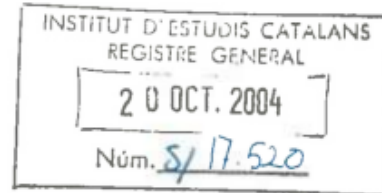

Josep Laporte

President

Institut
d'Estudis
Catalans

Sr. Albert Pereira i Solé
Director General d'Administració Local
Direcció Gral. d'Administració Local
Generalitat de Catalunya
Via Laietana, 26
08003 Barcelona

Senyor,

He rebut la vostra atenta carta del 27 de setembre proppassat (v. ref. DT/MC/Exp. CNNP-1) en relació amb el canvi de nom del nucli de Tuixén, amb l'informe emès al respecte pel Servei de Demarcacions Territorials de la vostra Direcció General.

En relació amb el contingut d'aquest informe, em permeto de manifestar-vos que, en la "Normativa aplicable" que s'hi fa constar (pàg. 1), no figura precisament la Llei 1/1998 de política lingüística, el punt 1 de l'article 18 de la qual determina que "Els topònims de Catalunya tenen com a única forma oficial la catalana d'acord amb la normativa lingüística de l'Institut d'Estudis Catalans".

També diu aquest informe que "Consta a l'expedient administratiu una còpia de l'informe emès per l'Oficina d'Onomàstica de l'Institut d'Estudis Catalans de data 2 d'abril de 2003 relatiu a aquest topònim" (pàg. 3). Però no s'hi fa constar inexplicablement que aquest informe era contrari al canvi proposat per l'ajuntament.

Precisament en base a aquest informe i a l'article esmentat de la Llei 1/1998, el Decret 397/2004, de 5 d'octubre, denega el canvi de nom del municipi de Josa i Tuixén pel de Josa i Tuixent. Per aquesta mateixa raó, considerem que no és correcte que es procedeixi a substituir oficialment el nom de Tuixén com a nucli de població per la forma incorrecta *Tuixent, tal com us manifestava en la meua carta anterior de l'11 de juny d'enguany.

Atentament,

El 28/10/2024 vam adreçar una queixa a l'Oficina de Garanties Lingüístiques de la Generalitat protestant per l'arbitrarietat que suposa la toponímia il·legal, i vam rebre [una resposta](#) que remetia a un informe jurídic fet per l'assessoria jurídica del Departament de Cultura on s'afirmava que "les corporacions locals han de respectar la normativa establerta per l'Institut d'Estudis Catalans, d'acord amb la seva norma reguladora, però cal tenir en compte que els informes que emet l'Institut són preceptius, però en cap cas, vinculants".

Conclusió:

En el cas que ens ocupa, es constata que el nom dels 10 municipis està inclòs tant en el Registre d'ens locals de Catalunya com en el *Nomenclàtor oficial de toponímia major de Catalunya*, amb la qual cosa, el nom d'aquests 10 municipis, tot i que incompleixin la normativa lingüística de l'IEC, és l'oficial.

Com hem assenyalat, les corporacions locals han de respectar la normativa establerta per l'Institut d'Estudis Catalans, d'acord amb la seva norma reguladora, però cal tenir en compte que els informes que emet l'Institut són preceptius, però en cap cas, vinculants.

Altrament, de la normativa que hem indicat, es constata que, tot i que el Govern, a proposta del conseller de Governació i Administracions Públiques, pugui proposar als municipis les rectificacions de nom que consideri convenientes, la potestat per aprovar o modificar el nom d'un municipi correspon exclusivament al Ple de l'ajuntament, el qual ha d'aprovar un acord amb el vot favorable de la majoria absoluta del nombre legal de membres de la corporació municipal.

Finalment, en resposta a la qüestió plantejada relativa a la possible rectificació dels topònims no normatius, tenint en compte el que estableix la Llei 8/1991, de 3 de maig, sobre l'autoritat lingüística de l'Institut d'Estudis Catalans, cal dir que no és possible perquè els seus informes no són vinculants i perquè, d'acord amb el que disposa l'article 30.1 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, la denominació d'un municipi només es pot canviar si així ho acorda el seu ajuntament i per mitjà del procediment establert per l'article 31.

L'afirmació que els informes de l'IEC no són vinculants és absurda, i vam demanar còpia d'aquell informe jurídic que citava la resposta de l'Oficina de Garanties Lingüístiques per veure en quins fonaments es basaven per fer una afirmació així. Rebuda [còpia de l'informe](#), hem constatat que s'hi cita tota la legislació afectada per l'assumpte **EXCEPTE** l'article 18.1 de la Llei 1/1998, de política lingüística, que és justament el que fa que els informes de l'Oficina d'Onomàstica de l'IEC siguin vinculants. Per tant, la conclusió a què arriba l'informe és falsa. Fins i tot no es pot al·legar que els informes de l'IEC només siguin obstatius, com es podria deduir del contingut dels arts. 3.2 i 5.1 del Decret 139/2007; però l'art. 18.1 de la Llei 1/1998 ("els topònims de Catalunya

tenen com a única forma oficial la catalana, d'acord amb la normativa lingüística de l'Institut d'Estudis Catalans") fa obvi que els informes són vinculants.

La voluntat de la Generalitat per corregir la cacicada que s'anomena "toponímia oficial no normativa" és nul·la, tot i que la [jurisprudència](#) del Tribunal Suprem i del Tribunal Constitucional obre la porta de bat a bat a una correcció d'ofici. Però com que le Govern no vol fer res només queda la via del contenciós-administratiu perquè la Justícia obligui els ajuntaments rebels a escriure correctament i en català els seus propis noms.

[20/12/2024]